

til at logge (registrere og opbevare) data om internettrafik. Formålet med bestemmelsen er at sikre tilstedeværelsen hos teleselskaberne og internetudbydere af de oplysninger, som politiet kan få adgang til ved blandt andet indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af teleoplysning og udvidet teleoplysning. Politiet vil forsat kun få adgang til disse trafikdata efter de almindelige regler i retsplejeloven om bl.a. indgreb i meddelelseshemmeligheden. Kravet om retskendelse og konkret mistanke fraviges således ikke.

Ordningen med pligtmæssig logning i 1 år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold er en nyskabelse i forhold til den gældende retstilstand. Regeringen finder det på denne baggrund hensigtsmæssigt, at ordningen tages op til fornyet overvejelse i folketingsåret 2005-06.

– Herudover stilles der forslag om forbedring af politiets efterforskningsmuligheder på en række punkter, hvor der i praksis opstår vanskeligheder i forbindelse med den praktiske gennemførelse af indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Der foreslås således indsat en bestemmelse i retsplejeloven, der bemyndiger justitsministeren til efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling at fastsætte regler om teleudbydernes praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden. Den foreslåede bestemmelse erstatter en tilsvarende, ikke udnyttet bemyndigelsesbestemmelse i telelovgivningen. Også på dette punkt forudsættes branchen inddraget i forbindelse med regelfastsættelsen.

Formålet med denne del af lovforslaget er at sikre politiet en hurtig og effektiv adgang til de oplysninger, som skal tilvejebringes ved indgreb i meddelelseshemmeligheden.

– Lovforslaget indeholder endvidere regler om adgang for politiet til den landsdækkende nummeroplysningstjeneste, der indeholder navne- og adresseoplysninger vedrørende samtlige navneregistrerede telefonabonnenter i Danmark, herunder også hemmelige telefonnumre, uanset hvilket teleselskab abonnenten er kunde hos.

– Efter de gældende regler i retsplejeloven kan politiet ved hjælp af aflytning gøre sig bekendt med kommunikation mellem computere, lige-

som politiet ved en ransagning kan gøre sig bekendt med alle registreringer i en computer, herunder modtagne elektroniske meddelelser og kopier af sådanne meddelelser, der er afsendt. På grund af tekniske forhold og som følge af risikoen for afsløring af indgrebene er det imidlertid ikke i alle tilfælde muligt at udnytte den eksisterende adgang for politiet til at gøre sig bekendt med elektroniske meddelelser og materiale i en computer. På denne baggrund foreslås det, at der i retsplejeloven indføres en ny bestemmelse (§ 791 b), der indebærer, at politiet i sager om meget alvorlig kriminalitet efter rettens kendelse får mulighed for at aflæse ikke offentligt tilgængelige oplysninger i et informationssystem ved hjælp af programmer eller andet udstyr (dataaflæsning) uden at være til stede på det sted, hvor et informationssystem (dvs. en computer eller andet dataanlæg) benyttes. Det er herunder muligt at tillade indgreb, hvor politiet ved hjælp af et såkaldt "snifferprogram" får tilsendt kopi af samtlige indtastninger, som brugeren af dataanlægget foretager.

– Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af retsplejelovens § 799, således at der bliver adgang til at foretage *hemmelig ransagning* i sager om grov brandstiftelse, bombesprængning, flykapring og tilsætning af giftstoffer til vandforsyningen eller madvarer mv. Adgangen til at kunne hemmeligholde oplysninger om ransagning i disse sager vil f.eks. kunne være af afgørende betydning, hvis der formodes at være flere ukendte medgerningsmænd til forbrydelsen, og hemmeligholdelse af efterforskningen derfor er nødvendig for, at disse personer kan identificeres og anholdes.

– Samtidig foreslås en ændring af retsplejelovens § 799, således at der skabes adgang til, at retten ved én kendelse kan tillade politiet at foretage flere enkeltstående ransagninger uden umiddelbar underretning (*gentagen hemmelig ransagning*) inden for en periode på højst 4 uger. Dette kan være nødvendigt, hvor der ikke findes f.eks. narkotika eller våben ved den første ransagning, men hvor der forsat er mistanke om, at levering på det pågældende sted vil ske inden for kort tid, eller hvor en ransagning på grund af risikoen for afsløring af efterforskningen har måttet afbrydes. Det foreslås, at retten i forbindelse med ransagningskendelsen skal fastsætte antallet af ran-